

Και κινώμενος ποικιλιαίς
 Η γλῶσσον λόγων ἀγγελαίς

Σκασμός, βρέ γρουσουζίκια,
 νά 'δούμε τὰ ρίστα...
 φινότο λά μουζικια,
 πασοάτα λά φίστα.

Βαστάτε τὰ τσίσιμα σας, περίδρομος, τέρατα,
 ροκάναις ν' ἀκούσωμε, σφουρίγματα, κέρατα.

Καλὰ τὴν πειράσαμε,
 διαβήκαμ τὰ νύρη,
 κι' ἐρέτος ἐδράσαμε
 μὲ σφρίγγος, μὲ κέρι.

Ὅμως ἴδητε μείσα σ' ὄλα
 μὲ μαϊμού κοκκινόκλα.

Θμηθήτε τὸν Δαρβίνο, σύγχρονοί μου Τουρκοφάγοι,
 ποὺ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων εἰς ἐκείνης τὸ παράγει.

Κι' ἂν αὐτὸ δὲν ἀληθεύῃ δι' ἀπάσαις τὰς φυλάς,
 πλὴν πιστεύω πὸς βιβαίως θὰ κατάγει' ἐκ μαϊμούς
 τῶν συγχρόνων χαρτομάζων ἢ περιβλεπτος Ἑλλάς,
 ποὺ τοῦ κόσμου καθὲ τόσο πιθηκίζει τοὺς συρμούς.

Ἢ Καρναβάλι πατέρια,
 τί κοινὴς χάρας ἡμέραι!

Ἔβηκαν ἔλοι πανοικίαι
 κι' ἔτρεχαν ἰδῶ κι' ἰκέι.

Νάταν πάντα τέτοια Τρίτα
 νὰ μὴν κάναμε δουλειά...
 καὶ σὰν γύριζα ἴσο ὀπῆτι
 μ' ἔλη μου τὴ φαμιλιά.

Ἔτυχε κι' ἀπ' τὸ καμῆρι τῶν γραμμάτων νὰ περάσω
 κι' εἶδα ἔμπρὸς μου τὸν Διοσῶτη, τὸν Γρηγόρη μὲ τὸ ρέσο,
 κι' ἴσκουα ὅτ' ἡ φαμιλιά μου μὲ φωνάρα δυνατή:
 σφυλαχθῆτε μὴ μὰς ρέξῃ κι' ὁ Διοσῶτης κομρετί.

Π.—Ἢ! Καρναβάλι, βρέ παιδιὰ...καὶ δὲν συγκαίνισαι;
 Ἢ εὐ, ποὺ λιγερὸς περνεῖς,
 θαρρῶ τὸ κράτος κυβερνεῖς,
 γιὰ δεῖτε μου τὴ μύτη σου καὶ νὰ σοῦ πῶ ποῖος εἶσαι.

Ἔλα, Κορριέτι λιγερί, νὰ μὰς παρηγορήσις,
 πῆς μας γιὰ σιδηρόδρομο τοῦ Πειραιῶς-Λαρίσης,
 δεῖτε μας νομοσέδια γιὰ τὴν Ἀστυνομία
 νὰ δεῖξωμ' εὐθυσία.

Κυττάτε σεις, ἀγάλματα Κυθῆρων κεχνηότα,
 καὶ τοῦτον μὲ τὸν θῶρακα καὶ μὲ τὴν ρεδιγκότα.

Γιὰ τούτων ἀναψαν πυρσούς κι' αὐτοὶ ποὺ ζοῦν 'στὸν Ἄρη,
ἔχουν ἐκεῖνοι τόνομα, κι' ἔχουμ' ἡμεῖς τὴ χάρι.

Ἐ! σὺ, πακπιπὸ ξιφουλῆρας, τὸν θώρακά σου στείε...
σ' ἰγνώρισαι καὶ μὴ γελᾷς, ὁ Θεοδωράκης εἶσαι.

Πολεμικὸ μου πρόσωπο, σπαθὶ μου γυμνωμένο,
τὸ Κορδονάκι πλέκεται σὰν πέρου ξιφτισμένο.

Ξέρω καὶ εἶνα, ποὺ κρατεῖς λογαριασμῶν κοντύλι,
κι' ἀπὸ ἔμπροστὰ καὶ πίσω σου χιλιάδες τρέχουν σκύλοι.

Γιὰ νὰ τιμᾷ τὸ διάβα σου τὴση σκυλιῶν ἀντάρα
Σιμόπουλος θὰ λέγεται, καὶ ποὺ τὴν πῆξ τὴν κλέρα;

Ἐ! εἶς, ποὺ τὰξιώματα κατέχευε τὰ πρώτα,
τὸ Παρλαμένο βρώμπος τὰ νηστικά σας χνῶτα.

Οἱ Τελλιγάδες ἔρχονται, πηδοῦν ἀριὰ σιμὰ των...
τούς ἴγνώρισαι, τοὺς ἴγνώρισαι, καὶ ξέρω τόνομά των.

Γνωστὸς μοῦ φαίνεται κι' αὐτός, ἀλλὰ γνωστὸς κι' ὁ δεῖ-
ξι Π τί μούτσουνα ἴγνώστῃ, [γας...
ποὺ 'στὸν Καρναβάλιο ἔμπροστὰ
πηγαίνουσε νὰ δώσουνε τῶν ἔργων των εὐθύνας.

Ποῖος εἶναι τοῦτος ὁ κομψὸς μὲ τὸ γαλλί 'στὸ μάτι;
ἔλατε νὰ γνωρισάμε κι' αὐτὸν τὸν δπλωμάτη.

Φ.—Σ' ἰγνώρισ' ἀπὸ τὸ μονάκλ, Μινίστρε σοβαρή,
καὶ δὲς μου τὰ σερβίτσια σου νὰ κάνω σουαρή.

Π.—Ποῖος τοῦτος ὁ μεγάπλουτος, ποὺ μόλις χαιρετῆ;
εἶναι κι' αὐτὸς ὁμογενής ἀπὸ τὸν Γαλατῆ.

Ἄομογενεῖς, μαρὶ παιδιὰ, καὶ πόρετε διασίκια,
ἔδω φοροῦνε τὰ ψηλά, 'στὴν Πόλι τὰ φεισάκια.

Φ.—Ἄπ' ἔλους τοὺς ὁμογενεῖς ὁ κύρ Ἐτῆ μ' ἀρείει,
καὶ 'στὴν Ἀθῆν' ἂν ἔμπαινε δὲν θάβγαζε τὸ φεῖ.

Π.— Ἐ! σὺ, μεγάλε κοιλάρῃ
καὶ μακροχέρῃ μασκαρῃ,
Ταμίαι πρέπει νὰ γενῆς
ἢ κἂν Ἠγοῦμενος Μονῆς.

Φ.—Περνοῦν γραμματιζοῦμενοι, περνοῦν διασκάλων πλήθη,
καὶ σχολιάζεται πολὺ
τῆς Ἀθηνᾶς ἡ κεφαλή
πὼς ἔγινε μὲ τὸν καιρὸ σὺν νεροκοκοῦθι.

Π.—Ἐνας τσολιγῆς, ποὺ χόρταινε φασούλε καὶ ρεπάνι
καὶ μὲ ρετσίνα πέρασε,
ποῦ κἄπνισε μὲ τὸ σάγεο τὸν εὐγενῆ νὰ κἀνη,
κι' ἤπιε λικέρ κι' ἐξέφασε.

Φ.— Ἀπὸ τῆς γῆς τάνθρωπινῆ
μ' ἀρείει τὸ γαῖδοῦρι,
κι' ἀπ' ἔλα τὰ θαλασσινὰ
προκρίνω τὸν Βουδοῦρη.

Π.—Ἐπιθεώρησι Στρατοῦ προλέγεται μεγάλη,
πὼς θάχουμε προβιθασμούς κανεῖς μὴ ἀμφιβάλῃ.

Φ.—Μὲς 'στῆς πρελλῆς Ἀπόκρηας τὰ τόσα θεοκάλαβα
φωτοχουσία κῦτταξα καὶ μὲς 'στὸ Κεντρικό,
καὶ πρὶν ῥωτήσω νὰ μοῦ ποῦν μονάχος ἐκατάλαβα
πὼς ἔχει διασκέδασαι καὶ μάλο-ποντικό.

Π.—Σίρνευ οἱ κλέφταις τὸ χορὸ καὶ δείχνουν ἀσπραῖς
τὸν εἶρνον κι' οἱ φιλότιμοι μὲ τηγανιοῦ μουντζούραις.

Φ.—Χαρῆτε καὶ χοροῦνε, τῶκαμια προνομοῦχα,
ὅμως κι' ἡ φτώχεια μὲ χαρὰ
χοροῦει σὺν τρανῇ κυρῃ,
κι' εἰν' ἐξ ἀνάγκης ντεκολοῖ, γιὰτὶ δὲν ἔχει ροῦχα.

Π.— Ἄχ! οὐρανὶ, ποῦσαι ἴψηλά,
χρυσὴ νὰ φέη μῆρα,
κι' ἂν θέλῃς σῶναι καὶ καλὰ
νὰ βρεῖς ἰδῶ πέρα
νὰ ποτιθεῖν τὰ χόρτα μας κι' ἡ κίτρονραντζιῆ,
κῦττα λαὸ γουπημένα...
καὶ βρεῖς μόνο κομρετι,
γιὰ νὰ μὴ ἀγοραζόμε μ' στοῦ Πάλλη καὶ Κοτζιῆ.

Καὶ καμπόσας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ναὶ τοῦ Πολέμη βῆγκανε τ' Ἀλάδαστρα, ποιήματα,
ἐμπνεύσεως ἀληθινῆς σπριγῶντ' ἀποκῦματα,
μὲ φαντασίαν ἑρίσσοσαν καὶ πάθος καὶ φυγῆν,
ποὺ τὴν πωχὴν μας ποίησαν τιμοῦν κατ' εἶσοχῆν.
Σακελλαρίου τύποις, ἔλα χαριτωμένα...
τὸν ποιητὴ τὸν ξέρετε καλλίτερον ἀπὸ μῆνα.

Λαμπρὰ τὰ Παναθηναῖα, τὸ Περιοδικὸν
Μιχαηλίδου Κίμωνος σὺν Ευρωπαϊκόν.
Εἰκόμων πλοῦτος ἀπειρος, μεγάλη πολυτέλεια,
κι' ἀκριβεία κι' ἐντέλεια,
καὶ γλαφυρότης ὕλης
τὰ μάλιστα ποικιλίας
μὲ ποιητῶν καὶ μὲ πικρῶν ὀνόματα γνωστῶν,
κι' ὁ Φασούλης πρὸς ἔλους σας θερμῶς τὸ συνιστῆ.

Διηγήματα θὰ βροῦνε τεχνικώτατα γραμμένῃ
κι' ἐκαίρετος τυπωμένῃ.
Τὰ συνέγραψεν ἐκεῖνο τὸ καλὸν τὸ γνωστὸ
Ξινοπούλου τοῦ Γρηγόρη, καὶ θερμῶς τὰ συνιστῆ.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηροῦ μας, καρλακίπα πατριῶτων,
ἐριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν ὄρομον τοῦ Διότου.